Ч. 216. Четвер 25 вересня (8 жовтня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа димісиї ґр Кіна. — Демонстрацийні розрухи на Угорщині. — Сцени з краєвих соймів. — Протекторат Франциї в Марокку.)

Угорске бюро кореспонденцийне доносить під вчерашною депешою про авдиенцию угорского президента кабінету у Цісаря: Єго Вел. Цісар приняв нині о 9 год. на окремій авдиенциї ґр. Кіна-Гедерварі'го, котрий залагоджує і дальше свою чинність аж до формального увільненя єго від уряду. Цісар покликав бувшого президента міністрів Селя до себе, щоби вислухав поглядів на положенє, заким зарядить утворенє нового кабінету. Цісар в найблизших днях не поїде до Будапешту і здав на Архікнязя Йосифа Августа, щоби єго заступив на торжестві посьвяченя і отвореня нового мосту.

Кому і коли поручить Цісар утворенє нового кабінету, поки що не знати, а тимчасом надходять із Сеґедину вісти, котрі виглядають як би засьпів до поважнїйшого руху. В Сеґединї обходили вчера роковини „мучеників народних" — а де їх нині нема? — отже при сїй нагоді прийшло до кровавої бійки з войском. На памятку Кошута поставив хтось рано вінець з написию: „Задержані в службі вояки третого року." Комендант гонведів казав зараз рано забрати той вінець і кількох офіцирів занесло єго до маґістрату, де сказали, що жовнірям не вільно займати ся політикою. Але на вчера було також скликане віче. Коли о тім довідали ся участники того віча, пішли під проводом пос. Больтнера до уряду міского та зажадали, щоби їм вінець видано. Маґістрат вволив їх жаданю а бурмістр заявив, що памятник належить до міста і войсковість не має права мішати ся до того. Відтак відбули ся збори перед памятником Кошута, на котрих виголошено кілька острих бесїд, вимірених против войска. По полудни зібрала ся знову велика маса людий перед памятником, бо розійшла ся була чутка, що комендант гонведів хоче знов казати забрати вінець, котрий там назад зложено. Вподовзї прийшли дві компанії 46 п. п. і мимо опору зібраних коло памятника людий забрали вінець та помашерували до касарнї. Товпа пустилась за войском і ганьбила єго по дорозї а наконець зачала сипати градом камінія.

Тогди войско з наложеними баґнетами наставилось до товпи і змусило єї розбічи ся. Коли тоті компанії прибули до касарнї, зібрала ся товпа знову та стала домагати ся віддання вінця, а коли не одержала ніякої відповіди, почала камінєм бомбардувати касарню та повибивала всї шиби. Тоді отворила ся брама касарнї і виступили гузари та компанія піхоти з наложеними баґнетами. Войско стрілило і зранило тяжко 5 осіб, а відтак обсадило всї улиці, що ведуть до касарнї. В місті мусїли полицияни стеречи помешкань офіцирів, котрим товпа повибивала вікна. Вечером около 8 год. переходила улицями міста товпа, зложена з яких 8.000 людий і прийшло до нових розрухів та бійки з войском, аж наконець удало ся завести спокій. Місто виглядає як підчас війни; улицями ходять войскові патрулї, а головна сила стоїть сконсиґнована в касарнях.

На вчерашних засїданях соймів в Празї і Люблянї прийшло також до голосних демонстраций. В ческім соймі пос. Янда поставив внесенє на розширенє права виборчого до сойму. Ухвалено вибрати комісию з 24 членів і їй передати сю справу. Підчас голосованя зробили социялісти на ґалериях велику демонстрацию, викликуючи: Най жиє загальне право голосованя! Най жиє социяльно-демократична партия! Ганьба Молодочехам і Піппіховии! Маршалок велїв опорожнити ґалериї, що удало ся лиш з великим трудом. — В люблянськім соймі знов пос. Шустерзич кинув ся був до намістника, котрий на питанє, чи правда, що сесия соймова має бути небавом закрита, як о тім доносить Grazer Tagespost, відповів, що Шустерзич без потреби сердить ся. Шустерзич грозячи руками, кинув ся до намістника, викрикуючи: Заховуйте ся чемно! Я не ваш слуга! Научимо вас, як належить чемно заховувати ся! В соймі зробив ся великий крик і заколот. Остаточно президент палати прикликав Шустерзича до порядку.

24)

Пес Баскервилїв.

(З англійского — Конана Дойля).

(Дальше).

Перед нами піднимали ся темні начерки дому з коминами, що зарисовували ся остро на посрібленім небі. Широкі сьвітильні смуги падали з партерових вікон на сад і простягали ся аж до багнища. Нагло одна з них згасла. Служба опустила кухню. Полишила ся лиш лямпа в їдальни, де два мужчини, господар душегуб і гість, несьвідомий небезпеки, яка єму грозить, балакали ще при винї та циґарах.

З кождою хвилею білі хмари, що закривали половину багнища, присували ся близше дому! Вже перші, тонкі платки вати клубили ся довкола сьвітильної смуги, що падала з вікна. Дальшого муру не було вже видно, а дерева стали щезати поза білим туманом. Незабаром хмари мраки підійшли з двох сторін під оба угли дому і сполучили ся, творячи густу филю, над котрою сторчав висший поверх та дах немов дивовижний корабель на містичнім морю.

Гольмс ударив кулаком в скалу, що нас закривала, і тупнув нетерпеливо ногою.

— Коли сер Генрі не вийде за чверть години, стежка щезне серед мраки. За пів години не доглянемо вже власних рук перед собою.

— Може би подати ся трохи дальше на узгірє?

— Добре... так буде ліпше.

І ми уступали перед мракою все дальше, аж вкінци віддалили ся о пів милї від дому. А густа, біла филя, осріблена сьвітлом місяця, посувала ся ліниво, але безнастанно.

— Йдемо за далеко — сказав Гольмс. — Баронета може заскочити, заким дійде до нас. Мусимо рішучо лишити ся тут.

Укляк і приложив ухо до землї.

— Слава Богу! Здає ся вже надходить.

Відгомін приспішеної ходи перервав тишину, що залягла багнище. Ми укрились серед камінія і глядїли пильно наперед, намагаючись пронизити очима білий мур. Відгомін ставав все голоснїйший і з мраки, як з під занависи, показав ся нам той, кого ми дожидали.

Найшовшись серед ясної околиці, під зьвіздистим небом, сер Генрі озирнув ся здивовано довкола, а потім пішов швидко стежкою. Минув нашу кривку і почав входити на узгірє, що піднимало ся за нами. Рівночасно звертав голову то в ліво, то в право, розглядаючи ся неспокійно.

— Пст! — шепнув Гольмс і я почув сухий звук курка від револьвера. — Позір! Іде!

Десь з глубини підходячого до нас моря мраки роздавав ся легкий, безнастанний тупіт. Мрака находила ся від нас на пятьдесять кроків і ми всї три впялили в неї очи, непевні, яка страховина вирине з неї. Я клячав коло Гольмса і глянув на єго лице. Було бліде, але оживлене від незвичайного подразненя; очи горіли в блеску місяця. Та нагло розкрили ся широко, глядячи здивовано, а єго рот розхилив ся, подріґуючи. В туж мить Лєстрад крикнув жахливо і упав лицем на землю.

Я зірвав ся на рівні ноги; здеревіла рука затиснула ся довкола рукояти револьвера, але я не міг стріляти, бо мій ум ослаб на вид страшної потвори, що вискочила з мраки.

То був пес... величезний, чорний як уголь... зьвірюка, якої доси не бачили нічиї очи. Отворена пащека бухала огнем, сліпаки жеврїли як угле, з ніздря немов сипали ся іскри, а з шерсти на цілім хребті стріляли до гори та блимали якісь огники. Нїколи розгорячкована уява хорого ума не могла витворити щось так дикого, страшного та диявольского, як та чорна потвора, що вибігла з білої хмари.

Гнала довгими скоками по вузкій стежцї, і нагнувши ніс до землї, чвалала слідами нашого приятеля. Вид тої зьвірюки так нас приголомшив, що ми здеревіли зовсїм і фантастична потвора минула нас, заким ми отямили ся.

Гольмс і я вистрілили рівночасно, а зьвіря зивило страшенно. Знак, що бодай оден з

Угода межи Австро-Угорщиною а Росиєю в Мірцштеґ єсть все ще предметом дискусиї в прасі европейскій, котра старає ся тепер дослідити, в який спосіб схотять обі держави перевести то, до чого з'обовязали ся угодою. Угода в Мірцштеґ містить в собі головно три точки: спільний плян реформ, успішний спосіб контролї і допильнованя а третя точка поміч для потерпівших. Отже розходить ся о то, як буде виконана друга точка. Нїмецкі ґазети висказують здогад, що австрийскі і російскі консулї дістануть в европейских вілєтах більшу власть, а петербурґскі „Новости" кажуть, що справа македоньска увійшла тепер в нову фазу, бо в фазу чинного вмішаня ся обох держав.

Сими днями розійшла ся була чутка, що Франция задумує взяти Марокко під свій протекторат. Правительство французке заперечило тому, але як показує ся, вість о протектораті не була таки зовсім схоплена з воздуха, а може навіть якраз умисно на то пущена, щоби виміркувати, яке враженє викличе она в Ішпанії, котра найперша має претенсию до евентуальної марокканьскої спадщини в Африцї. О скілько тепер вже показує ся, то гостина анґлійского короля в Парижи мала й марокканьску справу на оцї, бо она разом з Ґібральтаром дотикає найжизненнійших інтересів Анґлії над Середеземним морем. Коли же тепер Анґлія зробила уступку Франциї, то не без якоїсь важної користи для себе. Поїздка французского президента міністрів до Ішпанії, має видко на цїли усунути ще й трудности, які могли би із сеї сторони настати для Франциї.

Новинки.

Львів дня 7-го жовтня 1903.

— **Є. В. Цїсар** удїлив з своїх приватних фондів 200 кор. запомоги громадї Стинава вижна, повіта стрийского, на докінчене будови церкви.

— **Маршалком ради повітової** в Дрогобичи вибрано другий раз п. Леонарда Висневского, а его заступником о. Михайла Сервацкого, римо-кат. пароха в Дрогобичи.

— **Президия ц. к. Намістництва** розписала нові вибори до ради повітової в Гусятинї з громад сїльских на день 16 падолиста, з громад міских на день 18 і з більшої посїлости на день 19 падолиста с. р.

— **Ювілей** 25-лїтної працї фахової в друкарни Gazet-и Lwowsk-ої обходив в понедїлок дня 5 с. м. в крузї своїх товаришів п. Адам Косткевич, від лїт метрампаж Gazet-и Lwowsk-ої. З нагоди того торжества складано ювилатови сердечні желаня.

— **Комітет мужеского інституту руского товариства педаґоґічного „під покровом сьв. о. Николая" у Львові** буде мати від 1-го падолиста с. р. чотири вільні місця в інститутї для елевів з низших кляс шкіл середних у Львові. Близших пояснень удїлить настоятель інститута, — *Кость Паньковский*, ул. Театиньска ч. 19.

— **Огні.** Оногди в Смиківцях тернопільского повіта, вибух пожар в тамошній коршмі і розширивши ся на сусїдні будинки, знищив до крихти 10 селяньских загород. Загальна шкода виносить 21.252 корон. З погорільців лише пітьох було обезпечених. — На двірскім обшарі в Теплицях, ярославского повіта, згоріла сими днями стодола тамошного посесора Гецля Зандбанкс. Всьо сегорічне збіже і дві господарскі машинки стали жертвою огню. Шкода по части обезпечена виносить до 14.000 корон. Причиною пожару була неосторожність. — Сими днями по години 12-ій в ночи згорів в місточку Нароли, чесанївского повіта, дім певця Скибицкого. Шкода 2670 корон. Причиною пожару було неосторожність. — В Новосїлцї, перемишлянского повіта, погоріли в послїдних днях три селяньскі загороди, вартости 3550 корон. Причина пожару незвістна. — В Ріпневі, каменецкого повіта, вибух огонь дня 2-го с. м. і знищив 4 селяньскі загороди. Шкода виносить 6000 корон, а була обезпечена лише на 400 кор. Причина огню незвістна. Гашенем пожару займив ся енерґічно властитель Козлова п. Розвадовский, що прибув до огню з сикавкою, бочками і службою та сам руководив ратунком.

— **Любовна траґедия.** Варвара Ржепелївна, котра в недїлю пополудни по довершеню самоубийства Ґжесяком в однім із львівских готелїв, утїкла була — як ми доносили — зі Львова, прибула в понедїлок до Улянова, де єї жандармерия придержала.

— **Замах на президента Рузвельта.** До Білого Дому в Вашинґтонї старав ся оногди війти тихцем якийсь підозріний мужчина, однак в дверех стрітив ся з урядником, котрий спитав его про цїль его відвидин. Незнакомий без надуми витягнув револьвер, але заки вистрілив, розоружено его і увязнено. При переслуханю незнакомий заявив, що є родом зі Швеціï і називає ся Еллїот. Пощо мав при собі револьвер, ніж і ножички, не хотїв виявити. Коли Еллїота ведено до вязницї, він витягнув малий револьвер, але поліцианти відобрали ему сейчас се оружиє. Лїкарі узнали Еллїота божевільним і его замкнено до шпиталю.

— **Нелюдска мати.** Оногди два селяни з Дикова старого, чесанївского повіта, переходячи берегом потока, що плине побіч двірских будинків в Неметові, найшли трупа новонародженої дитини, цїлком нагого. Повідомлена о злочині жандармерия слїдить за звірскою материєю.

— **Самоубийство.** З Кракова доносять до львівских ґазет, що в однім з тамошних готелїв відобрав собі жите вистрілом з револьверу в уста Корн. Мандзїй, судовий ад'юнкт з Чорткова. В полишеній, власноручно писаній картцї, подає за причину самоубийства недугу. Полишив чотири листи до своєї родини у Львові і Войнилові та до товаришів в Чорткові. Найдено при нїм 24 набоїв револьверових, з котрих лише один був вистрілений.

— **Убийство.** В селї Славентинї, підгаєцкого повіта, прийшло оногди коло тамошної коршми до бійки між зарібником Яковом Томчиком, а селянином Михайлом Рінцїєм. В бійцї Рінцїй так тяжко побив колом Томчика, що той вскорі в наслїдок побоїв помер.

— **Утопив ся** оногди в рїцї Ратї в наслїдок власної неосторожности 10-лїтний син селянина з Волицї, жовківского повіта.

— **День Папи.** Папа Пій X. встає дуже рано. Коли о 5 годині входить до его спальнї слуга Сіlї, застає Папу на кріслї при читаню поранних молитов. О 6 год. відправляє Папа в своїй ораториї Службу Божу. При службі, що триває пів години, услугує тайний секретар Папи. Опісля пе каву з ґрінками, маслом

нас влучив его. Та се его не здержало, бо садило дальше в скажених підскоках. Нараз ми замітили в блеску місяця, як сер Генрі відвернув ся, пристанув, з жаху піднїс руки до гори і видивив ся на пекольну мару, що за ним гонила.

Вите болю, яке видерло ся псови, віднялo нам всякий ляк. Коли оно дало ся зранити, то не є нїяким надприродним єством, а коли ми его ранили, то могли его убити.

Нїколи з роду я не бачив, щоби хто біг з таким розгоном, як Шерльок Гольмс тої ночи. Маю, як вже раз сказано, славу першорядного бігуна, але він перевершив мене так легко, як я малого Лестрада. Перед нами роздавав ся крик сер Генрія та глухий гаркіт пса. Я надбіг в хвили, коли потвора скочила на свою жертву, повалила єї на землю і вже мала вхопити за горло, але Гольмс впакував їй в бік пять револьверових куль....

Пес завив в послїдне, вищирив зуби, неначеб ловив щось у воздуси, підняв ся на дві лаби, але зараз упав, кинув ся ще кілька разів судорожно і перевернув ся на бік. Я схилив ся над ним і тремтячи, приложив револьвер до поганої пашеки, але не спустив вже курка. Величезний пес вже не жив.

Сер Генрі лежав без памяти там, де упав. Ми розірвали ему ковнїр і Гольмс відотхнув глубоко, переконавши ся, що нема слїду рани і що поміч прийшла в пору. Повіки нашого приятеля почали тремтїти, знак, що рад був їх отворити. Лестрад влив ему крізь затиснені зуби кілька капель коняку і незабаром двоє переляканих очий глядїло на нас.

— Боже великий! — шепнув. — Що се було? Що се було, змилуйте ся?

— Що було, вже не жиє — відповів Гольмс. — Ми убили раз на все страха, що переслїдував родину Бескервілїв.

Зьвіря, яке лежало перед нами, будило жах самою величиною та силою. Був се мішанець лягавця і британа, високий, косматий, дикий, як молода львиця. Навіть тепер, коли лежав неживий, в великого писка уносила ся синява полумінь, а довкола малих, глубоких, лютих очий блискали огнисті перстенї. Я пересунув долонею по горіючім писку, а коли єї піднїс, мої пальцї сьвітили в темряві.

— Фосфор! — сказав я.

— І як зручно приготовлений — сказав Гольмс, нюхаючи неживе зьвіря. — Не видає найменшого запаху, що міг би притупити нюх зьвіра. Сер Генрі, ми провинили ся, наражаючи вас на перестрах і перепрашаємо вас дуже. Я був певний, що побачу пса, але не таку потвору. А до того через мраку нам ледви стало часу, щоби почастувати єї кількома кулями.

— Ви уратували менї жите!

— Наразивши его наперед на небезпеку. Чи можете удержати ся на ногах? Маєте тілько сили?

— Дайте менї ще дрібку коняку, а буду готов до всего. Так! А тепер поможіть менї піднести ся. Щож ви задумуєте?

— Лишити вас тут. На нинї вже досить для вас пригод. Заждіть хвильку, а потім оден з нас поверне з вами до замку.

Сер Генрі пробував станути; хитав ся ще на ногах і був дуже блїдий. Ми довели его до скали, на котрій усїв, тремтячи увесь і закрив лице долонями.

Тепер мусимо з вами розстати ся — сказав Гольмс. — Треба довести дїло до кінця, бо кожда хвиля дорога. Злочин вже маємо, потребуємо ще лиш злочинця.

Ми завернули і зійшли швидко стежкою з узгіря.

— Я поставив би тисяч против одного — відозвав ся Гольмс — що ми не застанемо вже его дома. Наші вистріли були для него знаком, що програв справу.

— Ми були досить далеко від его дому, а мрака могла приглушити голос.

— Ішов за псом, щоби его чвати, будьте певні. Нї, нї, він утїк вже давно. Всеж таки для певности перешукаємо дім.

Входові двері стояли отвором, отже ми впали до середини і бігали з комнати до комнати, на велике диво старого слуги, котрого стрінули в сїнех. Нїгде не було сьвітла, окрім в їдальни. Гольмс вхопив лямпу і заглядав до найтайнійших закутків, та нїгде не найшов слїду по тім чоловіцї. Лиш на першім поверсї двері до одної комнати були зачинені на ключ.

— Там є хтось! — крикнув Лестрад. — Чую якийсь рух. Отворіть сї двері!

З середини роздав ся приглушений стогін та шелест. Гольмс з цїлою силою пхнув ногою в двері, над клямкою. Двері розскочили ся і ми з револьвером в руцї вдерли ся до комнати.

І тут не було анї слїду по драбі, котрого ми надїяли ся застати. За те побачили щось так дивного та несподїваного, що онїміли і стали на місци як вкопані.

Комната була перемінена на малий музей; на стїнах висїли широкі скриньки, а під їх скляними накривами були прикріплені мотилї і нетлї. Незвичайний сей злочинець бавив ся їх збиранєм. На серединї комнати стояв деревляний стовп, що піддержував стару, спорохнавілу повалу. До того стовпа була привязана стать, так сповита рушниками та простиралами, що ми в першій хвили не могли пізнати, чи маємо перед собою мужчину чи женщину. Оден рушник, окручений довкола шиї жертви, був прикріплений до стовпа з заду, другий закривав низшу часть лиця та уста. Великі,

і мармолядою. Коли на дворі погода, то Папа по сніданю виходить на годинний прохід по ватиканьских огородах в товаристві шамбелянів, з котрими розмовляє про цьвіти і ростини. Підчас проходу Папа заходить все на молитву до печери, зробленої на взір печери в Люрд. По проході переглядає листи, яких приходить що дня велика сила і приймає звіти конґреґациї та видає порученя. Послідний складає звіт тимчасовий секретар стану msgr. Меррі дель Валь. Дальше слідують авдиенциї тих осіб, що їх впроваджує майстер церемонії msgr. Біслеті. Висші церковні достойники мають окремі дни призначені для авдиенциї. Так минає час до 1 години по полудни. О тій порі сідає Папа до обіду, при якім сповняє уряд крайчого кавалєр Кавацці. Година по обіді призначена на відпочинок, почім Папа відмовляє молитви і урядує дальше аж до 6 години вечером. О 6 годині Папа в товаристві молодого ученого духовника Пешчініого, що заступає неприсутного msgr. Брешчана, та в товаристві декана Паляффенеріого входить на третий поверх ватиканьскої палати, і там в великій салї, на котрої стінах представлені картини з часів понтифікату Пія IX, уділяє авдиенций. Тут стають перед лицем Папи побожні путники з цілої Італії та з цілого сьвіта. Папа звичайно промавляє до кождого по кілька слів. По авдиенциях Папа оглядає з вікон місто Рим і околицю, а опісля виходить знов на прохід до ватиканьского огороду. По проході Папа працює до дві години. О 9 год. вечером сідає Папа до вечері, що складає ся з двох-трех страв. По вечери Папа читає молитви, а опісля переглядає часописи. О год. $10^{1}/_{2}$ удає ся Папа на супочинок.

Телеграми.

Берно (моравске) 7 жовтня. Пос. Песек поставив внесене, щоби ухвалити закон заказуючий приймати дітий до шкіл, в котрих язик викладовий не єсть їх рідним язиком.

Сеґедин 7 жовтня. О 10 год. вечером, коли публика вертала з театру, прийшло знов до бійки з войсковою патрулею. О півночи зібрала ся була на двірци велика товпа людий, бо розійшла ся була чутка, що з Темешвару має надійти 61 полк піхоти. (Гл. „Вісти політичні").

Білград 7 жовтня. Новий кабінет представив ся королеви. Нині о 11 год. перед полуднем буде скупштина відкрита троновою бесідою.

Константинополь 7 жовтня. Амбасадор австро-угорский і російский вручили нині Порті однакові ноти, які одержали на основі порозуміня монархів в Мірцштеґ.

Надіслане.

Вп. Панове Господарі!

Купуйте від християн краєві вироби а то, добрі **Млинки** до чищеня збіжа з движимими ситами „Нового моделю", широкі 24 цалів, в ціні 25 до 30 і 35 зр. — **Плуги** до ораня, котрі оруть на який небудь колісници, по 10 зр. і висше. — **Колісниці** до плугів сильно оковані по 6 і 7 зр. — **Плужки** до підгортаня бараболь цілком зелізні по 8, 10, 12 і 15 зр. — **Значники** чотирорядові сильні, оковані, до робленя знаків на ряди під бараболї по 5 зр. — **Рала і Гаки** до зрушуваня ріллї і витяганя перею по 10 і 12 зр. — **Січкарні** всякого рода по 26, 30 і 36 зр. **Млинки або жорна** до меленя збіжа на муку, корбові з двома каменями, цілком зелізні по 40 і 50 зр. — Всякі молотільні доставляю також по низких цінах. — Вироби суть власні і випробовані. Поручаюсь дальшій ласкавій памяти і замавляти прошу під адресою:

Іван Плейза
в Турці під Коломиєю.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезо, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

темні очи глядїли на нас з виразом розпуки, тревоги і немов стиду.

В одну мить ми розірвали рушники та простирала і пані Степлетон упала перед нами на землю. Коли єї гарна голова звісила ся на груди, я замітив на шиї сьвіжий, червоний шрам від удару тростинкою.

— Ах, падлюка! — крикнув Гольмс. — Лєстрад, скоро сюди, давай бутельку! Треба посадити єї на кріслї! Зімліла з болю та знесиленя.

По хвили розкрила очи.

— Чи він уратував ся? — спитала. — Утік?

— Не утече нам, пані, будьте певні.

— Ні, ні, не говорю про свого чоловіка. Чи сер Генрі уратував ся?

— Так.

— А пес?

— Убитий.

Відотхнула глубоко.

— Слава Богу, слава Богу! Ох, той нікчемник! Дивіть, панове, як він над мною знущав ся!

Висунула руки з рукавів і ми побачили з жахом, що обі були вкриті синцями.

— Але то ще нічо, нічо! Він катував і опоганив мою душу. Я могла знести все, знущане, самоту, украдене щастє, доки дурила себе надією, що мене любить, але тепер знаю, що й в любови підійшов мене, що я була для него іграшкою....

При тих словах вибухла пристрастним хлипанем.

— Не маєте, пані, причини его щадити — сказав Гольмс. — Так скажіть-же мені, де можна его знайти? Коли ви допомогли ему в котрім поганім дїлі, то поможіть тепер нам, а відпокутуєте сим за свою вину.

— Міг сховонити ся лише в одно місце — відповіла. — На самій середині великої трясавини є острів, а на нім давна копальня олова. Там держав пса і там устроїв собі криївку, на всякий случай. Отже нїгде не міг сховонити ся, лише там.

Гольмс взяв лямпу і осьвітив вікно. Мрака, немов великі аркуші вати, розстеляла ся перед шибами.

— Дивіть — сказав. — Ніхто нині не віднайде дороги до трясавини.

Пані Степлетон розсьміяла ся і сплеснула в долоні. В єї очах синла похмурна радість.

— Дійти, дійде до трясавини, але вже з неї не вийде — мовила. — Бо й як догляне тички, котрі вказують дорогу? Ми повтикали їх разом, він і я, щоби означити стежку через трясавину. Ах, коби я могла повиривати їх нині! Був би може вже у ваших руках.

Ми признали, що дальша погоня неможлива, доки багнище залягає мрака. Тому полишили Лєстрада на сторожи в Меріпіт Гавз, а Гольмс та я повернули з баронетом до Баскервіль Гаъль.

Годї було укривати довше перед сер Генрієм історию Степлєтонів. Він зніс удар відважно і спокійно приняв вість, ким властиво була женщина, котру полюбив. Але потрясене нервів наслідком нічної пригоди було таке сильне, що досьвіта лежав в горячці і маячив. Треба було повірити его опіці д-ра Мортімера.

Лікар орік, що лише подорож довкола сьвіта приверне сер Генрієви моральні та фізичні сили. Підняв ся ему товаришити і привести его таким, яким був, заким став властителем тої злощасної посілости.

(Дальше буде).

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлібороботи, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.,

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоварищенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4%. Сума вкладок на 1.256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).